

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Tereza Lorencová
Téma bakalářské práce: Specifické vývojové poruchy učení a jejich reedukace
Oponent práce: PhDr. Ivana Nováková

Zvolené téma práce je v současné době aktuální, neboť specifické poruchy učení patří mezi hlavní problémy, kterými se zabývají nejen PPP, ale musí se s nimi vyrovnávat i celá řada učitelů základních i středních škol. Motivací pro jeho výběr byly i osobní zkušenosti, které studentka měla možnost získat při odborné praxi.

V Úvodu práce je nastíněn přehled kapitol a jejich zaměření, jsou zde přesně zformulovány cíle práce a stanovené tři otázky, k jejichž zodpovězení celá práce směřuje.

Převažující část textu tvoří teoretické poznatky. Jedná se o vysvětlení základních pojmů, přehled příčin, způsoby reedukace a systém péče o děti se SPU. Probírané okruhy jsou dobře zvolené, pokrývají všechna témata důležitá pro danou problematiku. Jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují. Oceňuji dosti velký okruh odborné literatury, kterou autorka prostudovala a ze které vycházela, text je tak na dobré úrovni a má vysokou informační hodnotu. Je znát, že se autorka měla možnost s touto problematikou osobně seznámit, píše věcně, srozumitelně a s porozuměním.

V praktické části spolupracovala se speciálními pedagogy ze dvou institucí, z PPP v Praze 7 a ze ZŠ pro žáky se specifickými poruchami učení v Praze 6. Od nich měla možnost získat dokumentaci k vytypovaným dětem, jejichž kazuistiku chtěla vypracovat, další informace měla získat metodou pozorování. Dále uvádí, že použila metodu strukturovaného rozhovoru s výše uvedenými pracovníky. Použití metody rozhovoru je těžko možné posoudit, protože jejich obsah a průběh není zaznamenán, není možné rozlišit, které informace získala rozhovorem a které zjistila z písemných materiálů, nenacházím zde odpověď na třetí otázku - Jak hodnotíte spolupráci s rodiči žáků a se základními školami. Je zde sice popsána metodika, při které se spolupráce předpokládá, ale nikde není řečeno, do jaké míry se to opravdu daří. Není mi jasné, proč byla zařazena statistika činností speciální pedagogy na str. 42. Volba metody pozorování byla vhodná, ale se způsobem realizace nesouhlasím. První pozorování proběhlo 30 minut (Zdeněk), druhé pozorování 45 minut zaměřené na celou třídu. Použití této metody považuji v tomto provedení za nevypovídající. Stejně tak nesouhlasím se závěrem z tohoto krátkodobého a jednorázového pozorování, že výuka na této škole je výrazně rozdílná oproti základním školám v přátelském přístupu učitelů k žákům. V závěru uvádí kazuistiku vybraných chlapců.

V poslední kapitole hodnotí autorka splnění cílů, které si dala. Je možné souhlasit s jejími závěry, že se jí podařilo obě uvedené instituce detailně představit a seznámit čtenáře se způsoby jejich práce. Myslím si, že je dobře seznámena s danou problematikou, že získala dosti zkušeností během praxe a hlavně, že měla jako podklad pro svou práci dostatek materiálů z PPP. Práce má velmi dobrou úroveň po odborné stránce, jako slabší hodnotím vlastní empirickou část.

Rozsah práce je přiměřený, v závěru jsou zařazeny vhodně zvolené přílohy. Použila dostatečný počet aktuální odborné literatury. Formální úroveň a úprava práce odpovídá požadavkům, do příloh zařadila na dokreslení ukázky didaktických pomůcek a práce dětí se SPU, jazyková a stylistická stránka je velmi dobrá.

Otázky k obhajobě: 1. Z odpovězte třetí otázku, kterou jste položila (Jak jsou spolu schopné obecně spolupracovat pedagogicko – psychologické poradny a základní školy pro děti se SPU?) a které jste se ve své práci nevěnovala.

2. Vysvětlete, jak se projevuje podprahové vnímání při programu KUMOT (str.41)

Výsledné hodnocení: velmi dobře

Podpis oponenta:

Datum: 30.4.2012